

Av. Mahmut TANAL
İstanbul Milletvekili
İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu Üyesi

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

2/2300, 2/2292, 2/2248, 2/2247, 2/2222, 2/2221, 2/2219, 2/2185, 2/2139, 2/2133, 2/2109, 2/2105, 2/2104, 2/2095, 2/2090, 2/2046, 2/2026, 2/2020, 2/2019, 2/2018, 2/2017, 2/2015, 2/2012, 2/2006, 2/2005, 2/1993, 2/1992, 2/1991, 2/1983, 2/1982, 2/1980, 2/1979, 2/1976, 2/1975, 2/1974, 2/1973, 2/1972, 2/1971, 2/1960, 2/1959, 2/1953, 2/1952, 2/1951, 2/1943, 2/1942, 2/1939, 2/1935, 2/1934, 2/1928, 2/1927, 2/1925, 2/1922, 2/1915, 2/1911, 2/1910, 2/1909, 2/1908, 2/1899, 2/1897, 2/1892, 2/1891, 2/1890, 2/1883, 2/1882, 2/1878, 2/1876, 2/1874, 2/1871, 2/1867, 2/1866, 2/1865, 2/1855, 2/1853, 2/1852, 2/1848, 2/1847, 2/1846, 2/1845, 2/1844, 2/1843, 2/1842, 2/1841, 2/1840, 2/1839, 2/1824, 2/1818, 2/1816, 2/1815, 2/1804, 2/1803, 2/1797, 2/1796, 2/1795, 2/1794, 2/1792, 2/1791, 2/1790, 2/1789, 2/1788, 2/1775, 2/1761, 2/1749, 2/1745, 2/1740, 2/1736, 2/1730, 2/1721, 2/1680, 2/1661, 2/1655, 2/1646, 2/1645, 2/1635, 2/1630, 2/1627, 2/1621, 2/1591, 2/1577, 2/1565, 2/1555, 2/1549, 2/1548, 2/1539, 2/1526, 2/1522, 2/1521, 2/1503, 2/1494, 2/1493, 2/1490, 2/1442, 2/1404, 2/1403, 2/1394, 2/1374, 2/1373, 2/1372, 2/1371, 2/1342, 2/1338, 2/1333, 2/1326, 2/1264, 2/1239, 2/1228, 2/1227, 2/1226, 2/1219, 2/1209, 2/1193, 2/1083, 2/1066, 2/1062, 2/1035, 2/1030, 2/1029, 2/1013, 2/1012, 2/1011, 2/1010, 2/1009, 2/996, 2/984, 2/982, 2/981, 2/976, 2/973, 2/972, 2/970, 2/969, 2/963, 2/961, 2/959, 2/957, 2/956, 2/954, 2/943, 2/898, 2/897, 2/885, 2/882, 2/872, 2/857, 2/851, 2/837, 2/812, 2/749, 2/746, 2/727, 2/725, 2/724, 2/718, 2/711, 2/699, 2/698, 2/697, 2/679, 2/670, 2/645, 2/644, 2/643, 2/642, 2/640, 2/639, 2/635, 2/634, 2/611, 2/610, 2/607, 2/606, 2/605, 2/596, 2/595, 2/568, 2/567, 2/566, 2/563, 2/560, 2/537, 2/536, 2/535, 2/508, 2/507, 2/506, 2/491, 2/488, 2/487, 2/481, 2/480, 2/472, 2/436, 2/413, 2/412, 2/399, 2/396, 2/386, 2/379, 2/375, 2/374, 2/373, 2/369, 2/368, 2/339, 2/337, 2/336, 2/335, 2/334, 2/333, 2/332, 2/322, 2/309, 2/304, 2/303, 2/302, 2/301, 2/300, 2/299, 2/298, 2/297, 2/292, 2/291, 2/237, 2/236, 2/233, 2/231, 2/230, 2/229, 2/227, 2/226, 2/225, 2/224, 2/218, 2/132, 2/131, 2/130, 2/129, 2/128, 2/49, 2/26 Esas Numaralı Kanun Tekliflerimin, İç Tüzüğün 77. Maddesinin 1. Fıkrası uyarınca 27. Yeni yasama döneminde yenilenmesini arz ve talep ederim.

TBMM BAŞKANLIĞI	
Tali Komisyon/lar	
Esas Komisyon	Adalet
Tarih:01.10.2018	Esas No:543

Av. Mahmut Tanal
İstanbul Milletvekili

TBMM	
KANUNLAR ve KARARLAR BŞK.LİĞİ	
09	Temmuz 2018
Numara:	

313051

T.B.M.M.
CUMHURİYET HALK PARTİSİ
Grup Başkanlığı
Tarih: 29.6.2017
Sayı: 1420

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

5271 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununda değişiklik yapılmasına dair kanun teklifi ve gerekçesi ekte sunulmuştur. 22/06/2017

Gereğini saygılarımla arz ederim.

Av. Mahmut TANAL
İstanbul Milletvekili

TBMM BAŞKANLIĞI				
Tali Komisyon				
Esas Komisyon	A. D. Y. K.			
Tarih:	20 Haziran 2017	E.No: 2/4794		
Yem.Üzm.	Bşk.Yrd.	Başkan	Gn.Sek.Yrd.	Gen.Sek.
U.	DD	K.T.	K.T.	+
YBMM BAŞKANI	2.			

TBMM KANUNLAR ve KARARLAR BŞK. LİĞİ
04 Temmuz 2017
Numara:

TBMM GENEL EVRAK
04 Temmuz 2017
No: 142234

GEREKÇE

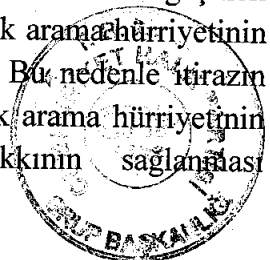
2709 Sayılı 1982 Anayasamızın temel hak ve hürriyetler bölümü kişi hak ve hürriyetleri kısmında yer alan 36. Maddesi hak arama hürriyetini düzenlemektedir. Buna göre; “Herkes, meşru vasıta ve yollardan faydalanmak suretiyle yargı mercileri önünde davacı veya davalı olarak iddia ve savunma ile adil yargılanma hakkına sahiptir. Hiçbir mahkeme, görev ve yetkisi içindeki davaya bakmaktan kaçınamaz.”

Hak arama hürriyeti genel olarak pozitif hukuk tarafından tanınmış hakların ön şartı ve usulü güvencesi anlaşılır. Hak arama insan tabiatının duraksamadan ve kendiliğinden ortaya koyduğu dinamik bir eylemdir. Hukuk devleti ilkesinin bir gereği olarak toplumda yaşayan bireylerin hakkını arama özgürlüğüne sahip olması yargı kararlarıyla somutlaşan adaleti ifade eder. Öyle ki, bireylerin hakkını mahkeme önünde hiçbir engelle karşılaşmadan, hiçbir tereddütte, maddi manevi mükellefiyet altında bulunmadan serbestçe arayabilmesi hukuk devletinin gereğidir.

5271 Sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunumuzun 173. Maddesi Üçüncü fıkrası “Sulh ceza hâkimliği, kararını vermek için soruşturmanın genişletilmesine gerek görür ise bu hususu açıkça belirtmek suretiyle, o yer Cumhuriyet başsavcılığından talepte bulunabilir; kamu davasının açılması için yeterli nedenler bulunmazsa, istemi gerekçeli olarak reddeder; itiraz edeni giderlere mahkûm eder ve dosyayı Cumhuriyet savcısına gönderir. Cumhuriyet savcısı, kararı itiraz edene ve şüpheliye bildirir.” şeklinde düzenlenmiştir.

Cumhuriyet savcılığına suç duyurusunda bulunarak bir hakkın yerine getirilmesi talep edilmekle, suç şüphesi altında olan kimsenin devlet tarafından cezalandırılabilmesi yahut aklanabilmesi için yargılamasının yapılması talep edilmektedir. Öyle ki cezalandırma tekeli yalnız devlet elinde olup devlet bu yetkisini kullanmaktan yerine getirmekten vazgeçemez, kaçınamaz.

Değişikliği teklif edilen 5271 Sayılı Ceza Muhakemeleri Kanunu 173/3 maddesinde, savcılığa yapılan suç duyurusu, ihbar üzerine savcı tarafından yapılacak değerlendirmede kovuşturması için yeterli suç şüphesi oluşması üzerine kovuşturma için savcı tarafından ceza mahkemesinde dava açılmaktadır. Ancak savcılık tarafından yapılan değerlendirmede yeterli suç şüphesi oluşmaması üzerine kovuşturmaya yer olmadığı kararı verilerek ilgisine bildirilir. Bu bildirim üzerine ilgili kararın hukuka aykırı olduğunu itiraz yoluyla ileri sürer, en tabi hakkını kullanmaktadır. Kovuşturmaya yer olmadığı kararına karşı hakkını aramaktadır. Ancak bu yararın yasa maddesinde belirtilen yetkili mercii tarafından itirazının reddine karar verilmesi halinde, yargılama giderleri itiraz edene yükletilmektedir. İtiraz eden yargılama giderlerini karşılamaya ekonomik gücü olan bir kimse değilse itiraz hakkından vazgeçmeli midir? İtirazının haklı yahut haksız olmasının anayasal olarak tanınan hak arama hürriyetinin bedele bağlı kılınması hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı açıktır. Bu nedenle itirazın reddi halinde yargılama giderlerine mahkûmiyet yasadan çıkarılarak hak arama hürriyetinin anayasada düzenleniş amacına uygun şekilde kullanılma hakkının sağlanması amaçlanmaktadır.

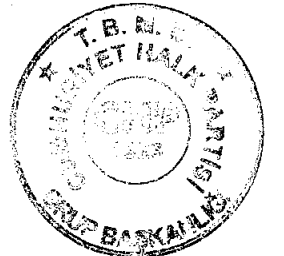

MADDE GEREKÇELERİ

MADDE 1- 5217 Sayılı Ceza Muhakemesi Kanununun Cumhuriyet Savcısının kararına itiraz başlıklı 173 maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan "itiraz edeni giderlere mahkûm eder" cümlesinin yasadan çıkarılarak hak arama hürriyetinin gayesinin sağlanması amaçlanmaktadır.

MADDE 2- Yürürlük maddesidir.

MADDE 3- Yürütme maddesidir.

**5271 SAYILI CEZA MUHALEMESİ KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA
İLİŞKİN KANUN TEKLİFİ**

MADDE 1- 5271 sayılı Ceza Muhakemesi Kanunu 173 madde üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“ (3)Sulh ceza hâkimliğı, kararını vermek için soruşturmaının genişletilmesine gerek görür ise bu hususu açıkça belirtmek suretiyle, o yer Cumhuriyet başsavcılığından talepte bulunabilir; kamu davasının açılması için yeterli nedenler bulunmazsa, istemi gerekçeli olarak reddeder; dosyayı Cumhuriyet savcısına gönderir. Cumhuriyet savcısı, kararı itiraz edene ve şüpheliye bildirir. ”

MADDE 2- Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3- Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür.

